

29/10/2019

Η εορτή της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας στην Τριλοφιά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Τρίτη 29 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων **τέλεσε τη θεία λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Τριλοφιάς** επί τη εορτή της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

Ἐορτάζει καί τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας καί ἰδι-αιτέρως ἡ ἔνο-ρία σας τή μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνα-στασίας τῆς Ρω-μαί-ας, τῆς θαυμα-τουρ-γοῦ. Τι-μᾷ τή μνήμη μιᾶς ὀ-σίας καί μάρτυρος, ἡ ὁποία ἔλαβε, ὅπως λέγει ὁ Συμεών ὁ Μετα-φρα-στής στό ἐγκώμιό της, τριπλό τόν στέ-φανο τῆς δικαιοσύ-νης ἀπό τόν ἄθλοθέτη καί ἀγνοθέτη Θεό, γιά τήν παρθενία της, γιά τήν ἄσκησή της καί γιά τό μαρτύριο καί τή θυσία της χά--ριν τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό.

Κόρη εὐγενοῦς καί ἀρι----στοκρα-τικῆς οἰκο-γε-νείας ἡ ἁγία Ἀναστα-σία δέν ἔκανε τίποτε ἀπό ὅσα ἔκα-ναν καί κάνουν οἱ νεαροί βλαστοί τῶν πλουσίων οἰκογενειῶν. Δέν ἔκανε οὔτε ὅσα κά-νουν ἐκεῖ-νοι πού θέ-λουν νά δια-κριθοῦν καί νά ξεχωρί-σουν στή ζωή τους. Ἀν-τί-θετα ἔκανε ὅ,τι ἦταν δυνατό γιά νά μείνει ἀνεπηρέαστη ἀπό τά ὑλι--κά ἀγαθά καί τή δό-ξα τοῦ κό-σμου, καί γι' αὐτό ἐγκατέ-λει-ψε τά πάν-τα καί ἀφιε-ρώθηκε σέ νεαρή ἡλι-κία στήν ἄσκηση καί στήν προ-σευχή.

Ζῶντας ὅμως σέ μία ἐποχή δύ-σκολη γιά τήν Ἐκκλησία, σέ μία ἐποχή διωγμῶν, δέν ἦταν δυ-να-τό νά μείνει ἀνεπη-ρέ--αστη ἀπό τίς ἐξω-τε-ρι-κές συνθήκες. Ἡ νεα-ρή παρ-θένος κατηγορή-θη-κε στόν αὐ-το-κράτορα ὡς χριστιανή καί τῆς ζητήθηκε νά θυσιάσει στά εἶδωλα, ἐάν ἤθελε νά μὴν ὀδηγηθεῖ στό μαρτύριο.

Γιά τήν ἁγία Ἀναστα-σία δέν ὑπῆρ-χε καμία πε-ρίπτωση νά ἀρνη-θεῖ τήν πίστη της. Εἶχε ἤδη ἀρνη-θεῖ τόν κόσμο καί τά ἀγαθά του χάριν τοῦ Χριστοῦ. Εἶχε ἀρνηθεῖ

τόν έαυτό της χάριν τής αγάπης του. Είχε ήδη βιώσει μέσα από τήν άσκηση τά παθήματά του. Τής έμενε μόνο νά δεχθει και στό σωμα της τά στιγμήματα του Ίη-σοϋ, όπως λέει και ο απόστολος Παϋλος, για να αναδειχθει οντως τέκνο τής Αναστάσεως του Χριστού, πράγμα τό οποίο συνέβη μέ τό μαρτύριό της.

Αυτή ήταν ή ζωή τής αγίας Αναστασίας, μία ζωή αντίθετη προς τή ζωή των ανθρώπων τής εποχής μας και προς τή δική μας ζωή. Γιατί πολλές φορές και έμεις αναζητούμε τή διάκριση και τήν προβολή στη συσσωρευση αγαθων, στη συγκέντρωση προσόντων και τίτλων, στη διεύρυνση των κοινωνικών επαφών και γνωριμιών. Και για να επιτύχουμε τόν σκοπό αυτό αγωνιζόμαστε και αγωνιούμε, κοπιάζουμε και μοχθοϋμε, διαπανούμε χρόνο και χρήματα και διαπανώμεθα πολλές φορές ψυχικά και πνευματικά, και στό τέλος δεν επιτυγχάνουμε τόν σκοπό μας, γιατί όλα όσα κάνουμε είναι επιδιώξεις κοσμικές και γήινες πού έχουν ένα τέλος και πού σβύνουν μέ μία ροπή του ανέμου, όπως λέγει ο ιερός ύμνογράφος.

Τήν πραγματικότητα αυτή τή διαπιστώνουμε στις χιλιάδες ιστορικά παραδείγματα ανθρώπων σπουδαίων και ισχυρών κατά κόσμον πού ξεχάστηκαν και ή μνήμη τους έσβυσε, ενώ αντίθετα παραμένει ανεξάληπτη ή μνήμη ανθρώπων πού δεν επιδίωξαν ούτε τή φήμη ούτε τή δόξα ούτε τή διάκριση και προσπάθησαν μέ κάθε τρόπο να ζήσουν άφοσιωμένοι στην πίστη και τήν αγάπη στον Χριστό.

Είναι αυτό ακριβώς πού βλέπουμε και στην περίπτωση τής έορταζόμενης σήμερα αγίας Αναστασίας, πού όχι μόνο δεν επιδίωξε καμία κοσμική τιμή και διάκριση, αλλά άρνήθη και όσα είχε.

Τά άρνήθηκε όχι βεβαίως γιατί τά υποτιμούσε, αλλά γιατί πίστευε άκράδαντα στον λόγο του Χριστού «τί γάρ ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδίση τόν κόσμον όλον και ζημιωθῆ τήν ψυχήν αυτού;» Τά άρνήθηκε γιατί γνώριζε ότι ή άρνηση του Χριστού ίσοδυναμούσε μέ τήν άρνηση του πιο πολύτιμου θησαυρου πού μπορεί να έχει στην κατοχή του ο άνθρωπος. Γι' αυτό και επέλεξε τό μαρτύριο· γιατί θά τής στεροϋσε όσα είχε οντως ή άλλως στερηθει αυτοβούλως, αλλά θά τής διασφάλιζε τόν πολύτιμο μαργαρίτη, θά τής διασφάλιζε τόν θησαυρό τής πίστεως και τής αγάπης στον Χριστό. Και μαζί μέ αυτόν θά τής διασφάλιζε και τή δόξα πού χαρίζει ο Θεός σε όσους τόν όμολογούν.

Τιμώντας σήμερα και πανηγυρίζοντας τή μνήμη τής αγίας Αναστασίας τής Ρωμαίας, ας ακολουθήσουμε τήν προτροπή του αποστόλου Παύλου και ας αναθεωρήσουμε τήν «έκβασιν τής αναστροφής» της, αναθεωρώντας συγχρόνως και τή δική μας ζωή. Ας έξετάσουμε ποιές είναι οι δικές μας προτεραιότητες και ποιές οι δικές μας επιδιώξεις. Ας έξετάσουμε ποιά είναι ή

θέ--ση πού κατέχει ὁ Θε-ός καί ἡ ἀγάπη του στή ζωή μας. Ἄς ἐξε-τά-σου-με ἂν αὐτά πού μᾶς δη-μιουργοῦν ἄγχος καί ἀγωνία εἶναι ἡ ἐπι-δίω-ξη τῶν ὑλικῶν ἀγα-θῶν ἢ τῆς κοσμικῆς δόξης, καί ἄς προσπαθήσουμε νά ἐπαναπροσ-διο-ρίσου-με τή ζωή μας ζητῶ-ν-τας τή χάρη καί τίς πρε-σβεῖες τῆς ἀγίας Ἀνα-στα-σίας, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς τῆς βα-σιλείας τοῦ Θεοῦ στήν ὁποία χαίρει καί εὐ-φραί-νεται καί ἡ ἴδια αἰωνίως.